

„КАД НЕ ПОШТУЈЕМО ПРАВИЛА ОНДА...“

Често размишљам о томе како се треба понашати, било у друштву, било кад смо сами. Хоћемо ли грешити или не? Да ли ћемо поштовати правила и бити онакви какви треба да будемо? Али све то зависи од нас самих, хоћемо ли испоштовати наша правила или не.

Живимо у таквој држави у којој правила не важе за све. Заправо важе, али их неко не поштује мислећи да може проћи без казне због своје репутације. Појединци сматрају да могу прекршити правила и наставити као да ништа није било. Тако се стално избегну казне и наставља по истом. А када нешто крене по злу кривци су неки други, недужни људи. Али нису они криви што пролазе некажњено, већ они који их пуштају. Стално има таквих, неправедних људи. За такве закон не важи, без обзира хоће ли се сутра нешто десити. Данас, да би поштовао правила у нашој држави, у нашем народу, треба размишљати о другим људима да ли ће добро проћи, на улици или друштву. Често се дешавају саобраћајне несреће непоштовањем правила, само зато што људи не воде рачуна о закону и што нису довољно кажњени. Сматрам да људи који су на власти и који се баве овим проблем требају бити строжији што се тиче казни о непоштовању саобраћајних прописа и правила, јер ће можда људи, односно возачи, бити мало опрезнији када буду за воланом. Сами људи не поштују правила и навикавају се на такав живот, не марећи о томе колико човек може направити грешака не поштујући правила. Док неко види рачуна о свему, о поштовању закона, правила, неко чак не зна шта значи закон или правило. То је недовољна строгаћа наше државе. Јесу, одредили су закон. Али чему то? Сви ми знамо да постоје људи који имају такву слободу и не поштују тај закон. Људи треба да чувају своју земљу, своје место где живе, како би као сав нормалан свет живели без проблема. Али то још увек не постоји код нас. На улици се људи слободно понашају, бацају отпатке на улици без обзира на упозорење, пешаци прелазе преко улице ван пешачког прелаза и томе слично. Е када њих сустигне казна о таквом понашању, тек тада размишљају јесу ли и зашто нису поштовали правила. Не воде рачуна о свом понашању, мислећи неће њих казна, али када се најмање надају стигне. Неко се после тога опамети па и крене да поштује правила, а неко наставља истом путањом. Жалимо се у каквој држави живимо, али сами људи су криви. Јер, иако су свесни у каквој земљи живимо, они се не труде да побољшају тренутну ситуацију, већ супротно. Правила и закони нису постављени реда ради, већ да људе усмере на боље понашање и ту неку бољу друштвену културу. Ако ја поштујем правила и неколико људи поред мене да ли то служи нечему? Ја мислим да не. Јер, ја данас нећу урадити ништа против правила, а већ сутра ће неко урадити сасвим супротно

од мене. У разним ситуацијама последице су другачије. Ригорозне доста, или сасвим мало, али је и то довољно да људи промене своје понашање. Људи не мисле толико о последицама, о некоме јер се сви увек воде размишљајући зашто да поштују правила, ако остали не поштују. И због тога се често грешу. Сносе се разне последице, разне казне. Било новчане или неке друге, што наравно никоме не одговара. Када се то деси, ваљда ће касније поступити правилно. Само се треба потрудити мало и ништа више. Није тешко поштовати закон. Он нам може донети само добро, ништа лоше. Као и правила. И њих треба поштовати, а не само у видео игрицама. Доводе на прави пут, без грешке, и због тога се и зову правила. Ако их није тешко поштовати у играма, онда није ни овако. Све то зависи од нас, од људи. Да ли ћемо се ујединити и урадити добре ствари? Што би свакако било боље за нас јер тада престају казне и последице. Али никога не можемо силом натерати на то. За неке су нека правила глупа, па онда крећу реакције: како је то могуће, не може то тако, то је баш безвезе и тако даље. Постоје и такве ствари. Без обзира што правила за све подједнако важе, нису свима размишљања иста. Због таквих ми не можемо лако опстати. Увек ће бити неки сукоби, нервозе или проблеми. Зато се требамо као народ потрудити и урадити све од себе да поштујемо своју земљу, јер ако нећемо њу, кога ћемо?

Налазила сам се у разним ситуацијама, гледала разне ствари и слушала разне приче. И у свему томе сам само чула и видела ону лошу страну. Баш због свега овога о чему сам причала, сусретала сам се са доста непоштовања. Знаш, некад и ја погрешим, али не онолико да моја казна буде толико озбиљна да бих сутра сносила последице. Али посматрајући са стране људе како живе закључила сам да свако живи онако како њему одговара. Ја ћу дати све од себе да испоштујем правила. А ви?

Сандра Трајковић

Висока школа за васпитаче струковних студија Гњилане у Бујановцу